Curierul

Anul VI Nr. 19 Aprilie-Iunie 1985 Director: Gabriel Bălănescu

Redacţia şi Administraţia: P.O. Box 95 * SANTA CLARA, California, 95052, * U.S.A.

RADU BUDISTEANU

LA „VENDETTA TRANSVERSALE"

Una dintre figurile reprezentative ale Mafiei siciliene, Tommaso Buscetta, "colaborează" de câtva timp cu magistratura din Pallermo, prin revelaţii asupra organizaţiei actuale ale Mafiei, asupra luptelor interne ale clanurilor mafiote, privind hegemonia industriei crimei, etc., asupra universului intern mafiot. Totul este plin de interes, de un sinistru interes. Analizând, în declaraţiile sale "codurile" vechei Mafii, discriminarea principală şi procedurală asupra crimei mafiote, prezintă un aspect de etică a crimei, asi zice.

Zice Buscetta:

"Crima este o necesitate de la care nu te poţi sustrage, dar care are totdeauna o raţiune. Crima gratuită care îşi găseşte un scop în sine, rezultat al unei impulsiuni individuale, este exclusă. In nici un caz, de exemplu, n'ar trebui să se producă o "vendetta transversale" lovind din calcul pe un apropiat al victimei (sotie, copii, rude).

Deci, raport exclusiv: autor-victimă stabilesc codurile vechei Mafii, considerată a fi, în raport cu societatea organizată pa baze burgheze, o asociaţie de banditi.

Suntem în România, la 21 septembrie 1939. Eram condamnat la 7 ani temniţă grea in calitate de "membru al Statului Major al Mişcării Legionare", deşi în realitate eu nu eram decât membru aderent al Partidului "Totul pentru Ţară", ales, e drept, în această calitate deputat, nu codaş, ci fruntaş, de Neamt, trimes acolo în locul lui de Căpitan . Mă găseam, de la 5 septembrie internat la Spitalul Militar din Brasov, împreună cu alţi deţinuţi de la

⇨

ION I. MIREA

NIMIC NU SE MAI POATE . . . !

Asculţi şi nu înţelegi dacă e o dramă , resemnare, sau o ironie: nimic nu se mai poate. Si alarma aceasta tragică şi prevestitoare, nu vine numai din România. Asemenea semne vin aproape de peste tot, însă gemetele româneşti ascund alte premize si au alte perspective. Fie că au alte vechimi, fie că rasa aceasta de oameni suportă într-una, cu spatele întors la istorie. Cine vrea şi cine nu vrea, poate să'l acuze că n-a făcut istorie, dar nu se poate nega că lipseşte ca alte neamuri, sau că a dispărut..... Trupul românesc a rămas şi stă întreg pe întinderea lui. Aşa tăcut cum s-a aflat, a spus vorba potrivită: nimic nu se mai poate!..... Şi într-adevăr, nimic nu se mai putea..... E tragic. E dimensiunea fără măsură a disperării. A putut cât a fost lăsat singur! Atâta timp cât de sub strasina pădurilor şi munţilor valurile care năvăleau de prin fundurile Asiei se pomeneau cu săgeata în frunte, fie nimicindu-le, fie domolindu-le, că nu mai puteau atinse malurile Atlanticului.

Cei din miezul Europei, care făceau istorie si cultură, omiteau, sau li se justifica în documente existenţa cu dibăcie.

Când în sfârşit li s-a văzut vatra si firea, istoria s-a trezit cu un miracol. Si nimeni n'a înţeles că miracolul se realizează numai de cei care cred. Ce plentitudine!..... Câtă armonie între spaţiu şi limbă. De uimitoare unitate!..... Cu bogăţie, era o libertate care depăşea toate democraţiile la un loc, dar şi exploatarea care subjuga mai greu decât orice forma colonială.....

Pentru acesti arcaşi, antibarbari ,

⇨

închisoare Râmnicu Sărat, de unde, la 29 noembrie 1938, fuseseră ridicați și uciși Căpitanul împreună cu alți 13 Legionari și unde, în noaptea de 21 septembrie 1939, toți cei ce se mai aflau în această închisoare, precum si jumătate din cei din Spitalul de la Brasov, și în lagăre aveau să aibe aceeași soartă. Reamintesc, de asemeni, pe cei uciși pe stradă, in capitalele de judet.

Imediat dupa 21 septembrie a fost numit Prim-Ministru generalul Argeșanu, pentru trei zile, căruia i-a urmat un guvern Constantin Argetoianu, succesor al acestuia, în primăvara lui 40 fiind Gheorghe Tătărescu până la acea dată Ambasador la Paris.

Declarația lui C. Argetoianu citită de mine in presa oficială, debuta în modul următor:

"In cazul unui nou atentat, vor fi executați imediat, nu numai autorii atentatului, ci și toti Legionarii deținuți, precum și familiile lor". C. Argetoianu nu era mafiot. Era, pentru lumea politica,: "Boierul de la Breasta". Om în vârstă, fost diplomat, vechi parlamentar, de mai multe ori ministru la diverse departamente importante si in diverse partide, (în guvernul Gl. Averescu din 1926 și în guvernul Iorga, de fapt prim-ministru), conservator, versatil și cinic, in acel timp arătându-se foarte devotat lui Carol II, ca și el, șef de eșafod, în Masonerie 33.

Deci, în Declarația ministerială, principiul de guvernare al executării in massă. Argetoianu făcuse, la Paris nu numai medicina, ci și Dreptul (Nu le-a profesat). Produsul acestor studii, umane și umaniste, produsul unei lungi vieți publice, împletitură de oportunism și cinism, toate împreună, contradictorii intre ele, l-au condus pe bătrânul om politic, devotat Majestății Sale, la Declarația ministeriala indicată, prin care suprimarea vieții devenea principiu de guvernământ, cu aplicare extensivă de exterminare a non-culpabililor si a familiilor lor. Comunism avant la lettre!

Revin la etica mafiotă: Nu "vendetta transversale", si o confrunt cu etica guvernului român din 1939. Las pe cititor să tragă concluziile sale. Justitia imanentă le-a tras pe ale ei: C. Argetoianu a murit la 84 ani, trăgând după el tineta cu fecale, din care se inspirase si in viața sa politică, în închisoarea comunistă de la Sighet.

Am fost și stiu.

RADU BUDISTEANU

fără cultură, însa neîntrecuți de nimeni in Miorițe, înțelepți, ospitalieri, pașnici, necunoscuți, istoria a amuțit. Intre ei si-au șoptit des: Nimic nu se mai poate! Nu se mai poate, dar altfel. Nu se mai puteau grupa în tărișoare; și tot așa, cu nimic nu se mai poate, au înfiorat istoria, unind-o intr'o Românie Mare, solară, harnică. Aliații noștri, prin documente care le-au semnat, pretindeau ca ne-au unit, pe când noi eram aceiași de milenii, si ei trebuiau sa recunoască erorile istoriei. Noi, pe pământul nostru, intram în firea noastră, toleranți cu minoritățile și alte deluviuni care urmau.

Așezați cu umerii sub sudori, țăranii români munceau ogoarele cu cămășile petecite, iar din mâinile primei generații care construiau cea mai puternică locomotiva din lume, exploatarea se partaja între guverne decise când la Londra, când la Paris. Petrolul solului ancestral se scurgea prin conducte, prin cisterne, pe ape și pe uscat si nu ne mai rămânea nici măcar să asfaltăm o șosea. Asfaltul îi era necesar surorei noastre mai mare (si altora), ca să-și netezească potecile. Iar pe fundul băncii naționale nu se strângea nici macar un pumn din "munții nostri aur poartă". Nimic!..... Grâul, transformat în făină aurie, se încârca pentru toată lumea. Ne rămânea mălaiul..... După ce dovedisem că nu ne speriem de istorie, începusem să dovedim că suntem în stare să realizăm și o cultură du deschideri universale.....

Guvernele impuse după cum voiau aliații, se perindau, unul după altul, sărăcind o țară bogată. Scăpați de vechii vasali, România Unită, trecuse sub vasalitatea Londrei și Parisului. Războiul libertății națiunilor, făcea loc libertății expansiunii marxiste. Expansiunea marxismului european, ca să pomenim doar de cel european, e cunoscut de cei care au vrut sa-l cunoască, inutil de reamintit celor care manipulează masele.

Saracită, înlaturată din calea devenirii, pe economia, politica si cultura ei, România - la ea acasă - se vede din nou murmurând: nimic nu se mai poate!.....

Echipa care pregătea subteran prăbușirea, se afla înscaunată de neclintit. Si-atunci din nimic nu se mai poate, s-a ridicat sub semnele crucii si ierbii, florile acelea unice, care după atâtea probe, au fost ucise în pădurea de la Tâncăbești, îngropate sub beton si prin santuri, sau arse la crematoriu ..... La vechii aliați, Londra si Parisul, se mai adăoga alt aliat din Berlin, care aliindu-si cu Moscova, ne fac ciosvârte, împartite

urmare pg.8

Dr.ION DUMITRU DAN

Rusia şi timpurile ce trăim

II

Decăderea Rusiei (1)

Analizand mai deaproape situatia, vedem ca toti membrii importanti din Comitetul Central, mai ales batrani sau chiar foate in varsta, dela 65 ani in sus. Dece? Pentruca "varfurile" Partidului nu au nicio incredere in membrii tineri si pe buna dreptate deoarce nici tineretul nu mai are nici o incredere in Partid si in "paradisul comunist", (Helene Carrere d'Encausse: Le pouvoir confisque. Gouvernants et gouvernes en URSS Ed. Flammarion 190, cap. III si mai cu seama anexele I, II si III). Cat priveste doctrina specifica a comunismului, ca: eliminarea proprietatii private, colectivizarea productiei si a mijoacelor de productie aplicate strict de dictatorul Stalin, stim cum azi admit exceptii, adica au dat inapoi,in orice caz nu se mai aplica nici strict si nici pretutindeni. Sistemul kolhozului, aplicat in agricultura a dat faliment total. Rusia, cu toate ca e stat de extinsa si bogata, de multi ani dearandul se vede obligata sa importe cereale din toate partile, mai ales din "tarile capitaliste" (in special din USA Argentina si Canada), ceace dovedeste clar ca, in acest sector deocamdata sistemul proprietatii private e cu mult mai bun decat utopia comunista (asta fara ca sa afirmam ca sistemul capitalist in totalitatea lui sau in mijloacele de care se serveste, este intotdeauna superior sau cel mai indicat in practica). Capitalismul excesiv si comunismul (care prin natura lui este exclusivist si excesiv caci e condus de ura nu de ratiune) nu sunt bune pentruca nu rezolva problema sociala nici injustitiile sistemului nici partea economica. Experienta si imprejurarile, timpurile noi, ne indemna spre o noua orientare politica si economica in care, in fine, problema sociala sa aiba o solutie mai umana si mai crestina, caci nu se mai poate admite ca un mic grup sa aiba de toate sau sa detina totul (puterea, averea, banul, etc.), iar marea majoritate, adeca poporul sa nu aiba nimic sau aproape nimic. Aceasta stare e un pacat ce "striga la cer". Traim in epoca in care drepturile persoanei si ale popoarelor trebuiesc nu numai enuntate ci realizate si respectate cu cea mai mare sfintenie. Altfel natura isi ia razbunarea pe care violarea legilor ei o merita. "Legi naturale, aeterna reverentia, memento!" (Despre aceste probleme sociale-economice, vezi, Florencio Jose Arnaudo: Liberalismo, Marxismo, Socialcristianismo. Tres visiones del mundo. Ed. Pleamar 1984, Argentina, Buenos Aires).

Dar stim ca sistemul sovietic de colectivizare a agriculturii, prin suprimarea proprietatii private, a fost urmat de vestitele si criminalele "purgi" politice, militare si de asasinarea celor 20 de milioane de tarani, de faimoasele "planuri cincinale", toate in numele aceleasi utopii marxiste. Nereusita s'a mai vazut si in industrie. Industria zisa usoara, pentru produse alimentare si bunuri de consum, etc., a fost sufocata chiar dela inceput (si mai este tinuta in fase si azi) pentru a dezvolta industria grea, pentru inarmarea si pregatirea de razboi. (In realitate, toata istoria Rusiei, fie tarista fie comunista, nu a fost decit o continua si sistematica pregatire de razboi, ce s-a manifestat mai ales dupa elocventul Testament al lui Petru Cel Mare, in care se cerea, in mod explicit ca Rusia sa fie pregatita de razboi in orice moment si sa faca intrigi care sa duca la razboi si Rusia sa profite, cum am aratat mai inainte). Din acest motiv lipsesc, aproape total, alimentele, instrumentele casnice, imbracamintea, etc., lucruri ce in lumea "capitalista" se gasesc in suspra-abundenta. Mai mult. In anumite tari subjugate de comunism, prin ocupare militara sovietica, se sufera de foame cum poate nici in timpul razboiului nu s'a suferit, bunaoara, in Romania, pe timpuri "granarul Europei", Polonia, Bulgaria, Albania, etc. In orice caz, situatia economica si sociala (de cea politica: libertati, drepturi, etc. nici nu mai vorbim, este foarte rea si criza e in plina crestere, nu numai in URSS ci in toate aceste tari nefericite ce zac sub cizma ruso-asiatica a comunismului ruso-sovietico-mongolic.

Asisderea si mai vartos este falsa doctrina marxista cu privire la religie,

morala, om, societate, sensul vietii si al bunurilor, sensul istoriei si demnitatea persoanei, drepturi si libertati, etc. Adica doctrina marxista cu privire la adevarurile fundamentale ale vietii omului si ale societatii (Stat, Biserica, casatorie, familie, iubire, educatie, etc.). Nimeni, cu minte sanatoasa nu accepta aceasta aberanta si sectara doctrina, dar este impusa de guvern, in modul cel mai dictorial, e mentinuta cu amenintari si pedepse diavolesti, cum numai in Rusia mongolo-asiatica se mai cunosteau, unde viata niciodata nu a avut vreo valoare si unde omul a fost intotdeauna un simplu obiect, adeca mai putin decit un animal. Din aceste si multe alte motive, evidentiate de fapte si de experienta de zeci de ani, -experienta tragica-, comunismul nu are viata in sine si nu poate da viata persoanei sau scietatii, nimeni nu-l doreste ci-l uraste, caci nimeni nu poate dori inchisoarea, cruzimea, tirania si moartea. Revenim mereu la legea naturii, la vocea ratiunii si a constiintei morale, ce nu se poate viola fara pacat si fara a comite crima. Dar crima nu este numai a celor ce o comit fiziceste, ci intai a celor ce o poruncesc si dirijeaza cu autoritate politica, in acele tari "de dupa zabrele" si apoi a Occidentului care le-a tradat si care, in mod culpabil, juridic si moral, inchide ochii in fata lor si nu face nimic pentru a le limita sau impiedica, cum ar putea si ar trebui intr-o lume civilizata ce se mai zice si crestina (cel putin prin botez). Nu stiu, zau, ce vor raspunde acesti "Domni" in fata Istoriei si in fata Dreptului Judecator, in ziua lui "rede rationem"! Comunismul, colaborarea cu el sau impunerea cu forta, a acestei doctrine sau regim, popoarele ce-l detesta si-l refuza, nu e numai o renuntare la sublima doctrina a crestinismului (iubire, dreptate, bunatate, libertate, etc.), ci este si o renuntare la umanism, la demnitatea si valoarea omului si a vietii, e o crima contra insasi umanitatii ca atare. Si aceasta crima se intampla in plin secol al XX-lea!

Comunismul, prin urmare, este ramolit fiziceste, falimentar teoretic si fals in concret: desmintit de fapte, de realitate. Se pune logic intrebarea: atunci, cum de se mai mentine? Raspunsul este, pe cat de simplu, pe atat de evident: se mentine numai prin forta militara, prin teroarea politiei si a militiei comuniste (NKVD, KGB, etc.), si prin frica brutalitate, minciuna si inselaciune. Prin brutalitati sovietico-mongolice, tipice societatilor primitive si salbatice. Societati in care persoana si valorile sufletesti nu inseamna nimic si nici nu sunt apreciate - nu pot fi apreciate - deoarece toata puterea o are un singur individ, capul tribului, dictatorul pe care nu-l ingradeste nicio lege sau norma morala si de care depinde viata si moartea. Natural, ne referim la societatile primitive salbatice (caci nu toate societatile primitive, precum nu tot ce e, este salbatic). Dar si intre aceste societati salbatice si societatea comunista exista o deosebire esentiala, anume. Societatile primitive salbatice, oricat de salbatice ar fi, au anumite obiceiuri ce sunt respectate cu sfintenie chiar si de despotul tribal, iar anumite lucruri stie ca nu le poate face si de fapt, nu le face. Insa in sistemul comunist, lucrurile se schimba si perversiunea si tirania sunt si mai mari, caci exista constitutie, legi, norme traditionale, legi internationale, pacte, et., ce trebuiesc respectate si regimul comunist afirma (evident, cu nerusinare si falsitate) ca trebuiesc respectate, dar el nu le resepecta, ci le violeaza, insa "de ochii lumii" (citeste: pentru opinia publica)le mistifica sub aparenta legalitatii sau a disparitiei persoanelor fara urme, sub forma de "accident" sau de alta mistificare. Prin urmare, regimul comunist este prin esenta fals, mincinos, inmoral, si criminal in gradul cel maai abject si in modul cel mai antiuman pe care-l cunoaste Istoria, cu atat mai vartos aceste regime comunineste toate se afla, la putere, in tari civilizate si intr-o societate internationala ce apara drepturile omului si drepturile popoarelor fara deosebire. Deci delictele si culpa, ilegalitatea si imoralitatea este si mai grava. Am putea numi, acest sistem comunist, cu termenul de: "cea mai mare minciuna a "Istoriei"sau "cea mai mare mistificare" a secolului al XX-lea", fara frica de a fi desmintiti vreodata. De fapt, cunoscutul comunist militant iugoslav, A.Ciliga, care a trait in URS citiva ani, a scris in 1938 o carte intitulata "El pais de la gran mentira" "(Tara marei minciuni") reeditata in anul 1949, sub un nou titlu, ce in romaneste l-am putea traduce "URSS, tara minciunii si a descompunerii".

In tipurile actuale, cand posibilitatile de propaganda, de orice natura, sunt multe si atotputernice, iar mijloacele potentiale si technice eficiente, a guvernelor, de a mistifica, a ascunde sau a propaga orice stire adevarata sau minicinoasa, miniciuna si mistificarea facute de comunism sunt nu numai "cele mai mari" din Istorie dar si cele mai tragice in consecintele lor nu numai strict

materiale ci mai ales a zecilor de milioane de vieti curmate prin asasinate si a sutelor de milione (poate am putea spune:de miliarde) de familii si vieti risipite si distruse! Are dreptate, asadar, communistul spaniol, J.Gorkin, sa afirme ca: "Fara indoiala, e vorba de cea mai mare mistificare a timpului actual. Tot ce filosofii, sociologii, juristii, istoricii si literatii, ne-au lasat ca mostenire in ultimile trei veacuri, cu privire la notiunile de adevar, dreptate si libertate: eutentica semnificare a cuvintelor, dialectica instrumentala sau interpretativa a faptelor sau a evenimentelor:justa si evolutiva aplicare a contractului social intre oameni si popoare; umanismul si morala in actiune au ramas reduse, pentru a treia parte a omenirii, la o noua forma totalitara de sclavaj in toate ordinele, la o mai mare confuzie conceptuala si ideologica, la o confuzie babelica a limbajului si a continutului adevarat. Mijloacele si scopurile adevarul si miciuna, binele si raul, moralul si rationalul precum contrarele lor, se confunda fara limita sau admit numai una: e adevarat, e bine, e moaral numai ceeace ce serveste planurilor si scopurilor comunismului, pe care l-au convertit intr-o religie, o dogma si un mit, utilitare in sensul cel mai vulgar. Cand s-a mai intalnit, umaniatea, cu un atare pericol? "(El imperio sovietico, Ed. Calridad 1969, pag.112).

Milovan Djilas, ca sa ne servim numai de marturii comuniste de comunisti idealisti,intr-un discurs tinut, la Belgrad in fata studentilor in 18 martie 1950, vorbind despre liniile fundamentale ale politicii lui Stalin si deci a Rusiei, afirma: "Creearea ne-egalitatilor in relatii cu alte tari socialiste si exploratoare efectiva a acestora: exaltarea-contrara marxismului-de rol de sef, care ia adesea formele cele mai josnice a falsificarii Istoriei si a unei idolatrii asemanatoare monarhiilor; promovarea ideologica a nationalismului panrusesc si subordonarea rolului, a istorie si a culturii altor popoare fata de acest nationalism panrusesc: politica favorabila impartirii zonelor de influenta impreuna cu statele capitaliste; monopolul interpretarii doctrinei marxiste si a tacticii pe care trebue sa o aplice miscarea interationala a muncitorilor; introducerea minciunii si a scandalului ca metoda in miscarea muncitoreasca: abolirea libertatii de a discuta si infranarea initiativei maselor, adeca a fortelor producatoare principale si deci a fortelor producatoare in general "("Drumurile noi ale socialismului" Belgrad 1950). Nu ne miram deci, ca din cauza acestor multe rele endemice, ale comunismului, comunistii idealisti, (impreuna cu toti oamenii politici de seama si deacord cu realitatea,au ajuns la concluzia, la care a ajuns si Djilas, si Dubcek si toti, dupa reprimarea monstruoasa a revolutiei din Cehoslovacia, etc. ca: "Doctrina comunista a murit" (Ibid.p.123).

Cand nu exista iubire de Dumnezeu si de om, ci numai ura, ateism si lupta de clase, ca dogme fundamentale; cand sentimentele si tot ce e frumos sufleteste, e taxat de "ramasite burgheze", pentru a fi dispretuite, iar religia e indicata ca "opiu pentru popor", ne dam bine seama si realitatea o dovedeste cumplit,ca acest sistem comunist (ce, in realitate nu este numai un sistem economic, cum cred cei simpli, ci o adevarata cosmoviziune)". Weltanschauung" cu mult mai periculos decat nazismul, evident, nu poate exista si nu se poate mentine la putere decat prin minciuna, inselaciune, forta si brutalitate, mai bine zis, prin teroare, de care tremura toti, chiar si membrii din Partid. Deaceea in toate tarile unde a ajuns, a fost impus de Rusii Sovietici, cu ajutorul Armatei Rosii, adeca cu forta fizica pe cat de brutala pe atat de criminala si se mentine numai datorita acestei forte:cruzimii si cinismului. Aceasta este trista realitate si o recunosc si afirma, ca o denuntare si un tipat de alarma in fata lumii, nu numai intelectualii anticomunisti ci mai ales comunistii (idealisti) care au trait sau au vizitat URSS, spre a se "edifica" sufleteste si apoi pentru a raspandi doctrina comunista in lume, dar au ramas profund dezamagiti si scandalizati, si ca atare au scris tocmai contrariul, asa bunaoara: A.Gide, P.Istrati, M.Djilas, J.Gorkin, K.Stajiner, etc., fara sa amintim de scriitorii comunisiti rusi ca Kravcenko, Pasternak, Solenitzin, etc.

Iata dece spune si se consata ca in tarile ce zac sub regimuri comuniste, de fapt nu exista comunisti ci numai guverne comuniste. Prin urmare nu exista comunism. In schimb, in tarile din lumea libera, poate exista sau exista un anumit comunism teoretic, de diferite nuante sau specii, dar mai ales de "idioti utili" (ce mai cred inca in posibilitatea unui comunism indulcit, ori "agitatori", "propagandisti", platiti pentru a tulbura apele si a putea insela lumea cu "raiul comunist". De aceea in tarile cu regim comunist nu se admite existenta altor partide politice afara de

cel comunist. Motivul e clar: daca s'ar admite si s'ar face alegeri libere, comunismul cade de la sine si pentru totdeauna In schimb, in tarile cu adevarat lbere, unde se observa drepturile omului si libertatea peresonala, exista mai multe partide politice, printre care si partid comunist dar stim ca nu are nici un succes si ca prin alegeri libere niciodata nu va ajunge sa guverneze singur o tara.

Prin urmare, comunismul nu mai poate da nimic nou, societatii si omului in nici un sector al vietii sau al activitatii omenesti. Zidit pe viziunea utopica a unei minti exaltate si a unui suflet plin de ura; incitat de duhul revoltei si al resentimentelor; acest sistem aberat si aberant, este prin firea lui antiuman si antisocial, antipersonal si antistatal; sistem total materialist, care transforma "persoana" in lucru, "instrument" sau societatea in "turma", prin "lupta de clase", ce duce la instaurarea "dictaturii proletariatului", adica la anihilarea omului si a Statului, cum declarau explicit ideologii sistemului comunist (Engels: Originea familiei, a proprietatii private si a Statului: Lenin: Statul si revolutia:Marx: Miseria Filosofiei; Critica Programului de Gotha; Lenin: Revolutia proletara si regatul Kautsky; Engels: Anti-Duhring; Marx: Razboiul civil in Franta, etc.).

Precum se vede totul este revolutie, dictatura, ura, lupta, distrugere, materie si anihilare. Din acest motiv comunismul, ca doctrina si regim, este cel mai antiuman sistem politic ce a existat vreodata si ce se poate imagina. S-a nascut mort si nu poate nici invia si evident, nici da viata. "Nemo dat quod non habet"! Principiu filosofic fundamental si evident. A ramas si trebue sa ramana, conform legii materialismului istoric si dialectic, incremenit si sclerozat, redus la cateva puncte bazice care raman fixe si stabile, eterne ca materie. "Dogme" inmutabile, dupa care se conduce totul chiar si legile firii! Puncte de doctrina, "dogme" pseudo-stiintifice, fabricate de ura si resentimente, de doi atei, razvratiti cu ei insisi si cu omenirea intreaga; amarati si cu complexe mari si grave. Nefericiti in viata privata individuala sau profesionala si la fel in cea matrimoniala sau sentimentala. (Vezi despre aceasta, valoroasa opera, putin cunoscuta, a filosofului american Robert Payne: The unknown Karl Marx USA 1975, in care se publica documente noui, pe care comunismul nu le-a publicat, si nu vrea sa fie cunoscute, caci ustura rau si arata marea mistificare a documentelor marxiste si minciunile sistematice ale propagandei marxiste. In realitate capul rautatilor a fost mai ales Engels si Lenin, in doctrina; apoi in practica, Stalin).

Nefericire groaznica ce face sa sufere sute de milione de oameni si de familii, din toate tarile cu regim marxist, dar mai ales in URSS, "patria si centrul marxismului dialetic", unde comunismul este aplicat cu mentalitate si mijloace asiatice,inca din 1917. Chiar daca Marx si Engels vedeau altfel "justitia utopica comunista" si realizarea "paradisului pamantesc", felul in care se aplica si se desfasoara in URSS, precum si mijloacele de realizare, sunt cu totul altceva si chiar in contrazicere cu postulatele fundamentale ale marxismului genuin, adeca nestricat de Lenin, Trotzky si mai ales de Stalin. Pe langa deficientele si utopiile teoriei marxiste, ca atare, aplicarea doctrinei, in Rusia, e facuta dupa sistemul lui Ghinghis Khan, adeca a noului mongol, Stalin:: cu cel mai criminal si cu cel mai abject sistem politic si economic ce se poate imagina, in care omul, persoana, adica valoarea cea mai nobila, este sacrificat total in fata idolului materialist ce se numeste Partid sau productie sau plan cincinal, Iar mai nou, mai ales dupa victoria obtinuta la finele celui de al doilea razboi mondial cu ajutorul american si englez, comunismul este transformat in nationalism si imperialism rusesc si se aplica,in forma cea mai necrutatoare, in toate tarile peste care a ajuns sa se aseze cizma sovietica-asiatica a "noului mongol". Putere necrutatoare ce se aplica cu cinism si cruzime fara pereche in Istorie (vezi, J.Gorkîn, comunist idealist ce a trait in URSS, in cartea, marturie propie: Imperialismul sovietic si J.F.Revel, in:Comment les democraties finissent, Paris 1983, in care se arata marile greseli ale Occidentului fata de pretentiile si politica agresiva si imperialista a Rusilor de dupa al doilea razboi mondial).

Cine, dar, avand minte sanatoasa si inima curata, avand iubire de om, de Dumnezeu, de patrie si de adevar, mai poate crede ca marxismul e bun si aducator de dreptate si imbunatatire sociala si economica? Sau ar mai putea crede, de buna credinta, ca e bun in doctrina sau in practica? Experienta comunista, atat de trista si elocventa, din URSS, dupa atata ani de aplicare si traire in concret, este cel mai clar argument, cel mai eficace antidot contra sistemului marxist si cea mai elocventa invatatura,pentru toti, dar mai cu seama pentru comunisti.

Dr. Ion Dumitru Dan

VALENTIN CANTOR

„ORDINEA NOUA" MONDIALA

Inca nu se terminase cel de-al doilea razboi mondial, cand bazele "ordinei noi" s-au trasat, iar termenii tratativelor si intelegerilor au fost incunostiintate lumii doar in mod partial. Formal, au fost cei trei mari, Marea Britanie, URSS si USA. In realitate, cele doua din urma au fost raspunzatoare in cea mai mare masura de continutul, lacunele, spiritul si interpretarea in aplicarea "intelegerii". Daca pentru consumul presei din occident s'au dat in vileag unele generalitati din continutul compromisului de la Teheran, Yalta si Postdam, obiectivele au inceput sa-si arate efectele imediat dupa incetarea operatiunilor militare.

Acum, la peste 40 de ani de la imprejurarile amintite, ne dam seama de obiectivele "ordinei noi", impusa lumii, nu atat din ceeace s'a publicat cat din analiza si explicarea unor paradoxe si anomalii politice, sociale, culturale fara precedent in istoria civilizatiilor din trecut.

Obiectivele "ordinei noi" mondiale, au fost:

1. Convertirea USA, pe o parte, si URSS pe alta parte, la o stare de echilibru de forte si sfere de influenta;

2. Crearea unor mecanisme de control al acelui echilibru, in slujba initiatorilor si beneficiarilor "ordinei noi";

.3. Eradicarea tuturor elementelor contrarii fortelor "ordinei noi", persoane, institutii, culturi, natiuni.

"Ordinea noua" fiind expresia activitatilor vointei si mintii omenesti, poarta desigur limitele dimensiunilor omenesti. Cu alte cuvinte, nu toate evenimentele dela 1944 pana azi, se conformeaza riguros idealului "ordinei noi", dar cursul si desnodamantul majoritatii evenimentelor care la inceput pareau sa se abatta dela configuratia "ordinei noi", au confirmat pana la urma lucrul puterii mecanismelor de control. Exemple: Natiuni impartite in doua, razboiul korean, razboiul din Vietnam, situatia Cubei si altele. Apoi, nelipsitele exceptii, din pacate putine, care au scapat controlului "ordinei noi" (internationalei ordinei noi), de pilda Republica Islamica Iran.
Ca printr un lucru satanic, Stalin este curtat de Roosevelt, nerabdator a experimenta versiunea lui, a unei lumi cuprinsa intre arcada puterii americane si cea sovietica. Ceeace vrem sa subliniem acum, sunt nu atat cesiunile si crimele fara precedent care pretind de atunci sa legitimeze vrerea invingatorilor, ci spiritul artificial impus opiniei publice anglo-americane acreditand ideea ca ei, conducatorii responsabili ai puterilor occidentale au realizat o mare si promitatoare premiza pentru pacea lumii. Nici un truc n-a fost prea mic, ori prea mare in efortul continuu de-a induce in eroare opinia publica. Iata o mostra: Se scrie si se spune prin toate megafoanele, ca sovieticii s-au intins pana in rasaritul Europei. Deci nu pana in Europa Centrala, cum ar fi corect.
Odata sira spinarii Europei rupta, au mai ramas dupa 1945 ca cele doua puteri coloniale sa fie despuiate de coloniile lor.

Intre timp, Averrel Harriman, unul din diplomatii americani considerat a fi groparul Europei Centrale si de Rasarit, facea dese calatorii la Moscova , sa-i asigure pe "unchiul Joe" ca nimic esential nu s-a schimbat dupa moartea lui Roosevelt.

Care erau mecanismele oficiale si cele criptice in vederea asigurarii obiectivelor "ordinei noi" si a mentinerii ei permanente?

-Includerea URSS in concertul statelor zise democratice, in postura de mentor in toate problemele internationale.

-Acordarea de trei locuri URSS-ului in Adunarea Generala ONU.(Niciun alt stat nu beneficiaza mai mult de un vot)

-URSS, este lasata sa restructureze si mutileze toate natiunile peste care si-a trimes tancurile.

-URSS, este tolerata sa-si construiasca arma nucleara.

Oamenii de stiinta din Anglia si USA contribue la acel efort. Nimeni nu se cutremura de consecintele incalculabile pentru soarta natiunilor. In Anglia si America nu cade niciun guvern, nu demisioneaza nici un ministru, nu se sinucide nimeni pentru eroarea incalculabila. Un element nou, ne mai stiut pana acum, e lasat pe arena mondiala la discretia URSS si al bombei nucleare impotriva oricui se impotriveste Moscovei. Destul de ciudat, pentruca paralel cu introducerea URSS pe toate usile treburilor internationale si consolidarea premizelor pentru amortirea occidentului, oarecum si in conformitate cu spiritul de capitulare neconditionata in genul lui "23 August 1944". Ni s'a tot spus din partea observatorilor politici, ca "buba se va sparge si lumea va scapa de comunism". In realitate puterile occidentale n'au fost nicicand pregatite si nici n'au intentionat s'o faca. Toate cheltuielile astronomice carora li se spunea pentru "defense", aveau alte dedesubturi, printre care una neasteptata: sa tina la curent URSS-ul cu tot ce este nou in domeniul echipamentelor si sistemului de ucidere.

Nodurile lanturilor din jurul Europei Centrale si de Rasarit, legate strans la sfarsitul razboiului, s-au innodat in 1975 la Helsinki. Acest act incredibil, a fost intre altele, Certificatul Occidentului dat Sovieticilor. Urmarea imediata: s-au mai adaogat cateva sute de mii de oameni fara lucru, celor din Apus veniti din Rasarit.

Privind la viata din occident si la schimbarile care au loc pe toate planurile sociale, s'ar putea crede ca ele decurg din jocul liber al fortelor implicate in diferite domenii. Aparent, da! Domeniul cel mai vulnerabil in tesatura unei

societati, ramane calitatea relatiilor dintre indivizi. De la razboi pana astazi, "educatia" propagata in scoli si in afara scolilor de toate gradele, e cultura revoltei, a revoltei impotriva oricarei autoritati: elevul impotriva profesorului, copilul impotriva parintilor, sotia impotriva sotului, cetateanul impotriva ierarhiei de stat, sindicatele impotriva societatii, si asa mai departe.

Mentalitatea omului contemporan ca se poate juca cu orice forte, de orice natura ar fi, are o limita depasind responsabilitatea lui. O trasatura de caracter a societatilor occidentale este fuga de responsabilitate. O foarte marcanta atitudine de lasitate pentru a ataca cu curaj gravele probleme sociale. Criminalitatea, homosexualitatea cu epidemiile mortale pe care le propaga, evadarea si de confruntare cu viata, sint tot atitea indicii. Ceeace deasemenea nu se recunoaste explicit, este pseudo-cultura cu caracter anti-nationalist, subventionata de toate fortele interesate. Peste noapte, natiuni creatoare au disparut, sau au fost impartite si instigate una impotriva celeilalte. Conceptiile de rasa si cultura ca baze ale civilizatiei, sint bagatelizate in institutiile de cultura si educatie. Peste toata aceasta atmosfera dezgustatoare si grava, se arunca perdeaua sclipitoare a realizarilor stiintifico-tehnologice, ca diversiune.

Stiinta nu poate scapa de anumite corelatii. Stiinta lunecata in activitati sociale, este ceea ce numim tehnologie. Tehnologia reflecta gradul de responsabilitate al individului, ca cercetator ori garant financiar al omului de stiinta. Astazi vedem putina corelatie intre responsabilitatea stiintifica si cea morala. Aportul stiintei la prevenirea degradarii individului, ruinarii familiilor, decaderii natiunilor, nu numai ca este indoelnic, dar pus in balanta, vedem ca stiinta sprijina pe exploatatori, pe tirani si pe traficantii de tot felul. Un idol in plus, dar iata unde a cazut stiinta!

Alte obiective ascunse,promovate de "ordinea noua":

-Sfarsitul culturii crestine si incercarea de-a ocompromite ca fiind incapabila sa curme conflictele dintre natiuni.

-Incercarea de a compromite vechile generatii "care n'au stiut altceva decat sa faca razboaie", incat dupa disparitia batrinilor, sa nu se mai dea atentie scrierilor lor, experientei lor, ca fiind ipocrite si atatatoare la violente.

In fine, una dintre cele mai arzatoare obiective de inima"ordinei noi",va fi fuzionarea de voie-de-nevoie, cu ceeace va mai fi ramas din asa zisa"lume libera", cu imperiu rosu sovietic. Aceasta fuzionare ar mai putea rezolva si inlaturarea amintirilor crimelor comunismului. Ar mai ramane multe de discutat. Ceeace nu trebuie sa uitam este faptul ca promotorii si beneficiarii "ordinei noi", nu au toate cheile destinului omenirii la dispozitia lor in ciuda colosalei lor puteri de a conrupe, de a intimida, falsifica, substitui, ascunde, perverti ori complica lucrurile cu diversiuni.

Una din caile cele mai eficace pentru a jugula conspiratia acestor promotori ai "comunismului cu fata umana", ar fi ca toate tarile LUMEI LIBERE sa taie orice contacte cu Imperiul Rosu. Apoi, izolarea tuturor agentilor si coexistentialistilor. Atunci atmosfera s'ar mai limpezi si se va vedea ce este de facut in continuare.

VALENTIN CANTOR

NIMIC NU SE MAI POATE.....!

urmare din pg.2

la rusi, la ungurii, la bulgari.....

Zadarnic se varsa sange romanesc, trecând de la o aliantă la alta, Biblia de la Yalta, semnată de cei trei mari, rupe după Katin, din Polonia (pentru care a izbucnit cataclismul), jumătate din România, Finlanda si Japonia, atăta cât să sature victoria nesperată a armatelor rosii. Si pentru că nu era îndeajuns, i s'a mai atribuit Rusiei Sovietice tări pe care sa-si plaseze astăzi SS-urile 20, care fac să tremure nesăbuita societate de consum. Si după ce fanfarele democratice, liberatoare, de la 23 August, au amutit pe rând, românii au început să asculte variantele radiofonice, aliate, pline de explosibil.

Până la incendiul de la Bucuresti, au sperat, au asistat la focul de păie când tancurile sovietice răzbateau prin Praga, iar după binecuvântările papale aadresate celor din Polonia, care îsi poartă crucea, tot s-a sperat. Dar după ce li s-a intocmit stiintific un program de slăbire, după ce pădurile au dispărut, apele au rămas sterpe, după ce pe câmpuri ciocârlia nu mai înălta nici o litanie, după ce li s'au stins si lămpile fără gaz, până li s-a luat si focul din vatră, românii au deslantuit un umor fără pereche.

In clipa de fată îsi soptesc unul altuia , sau oricărui e dispus să-l asculte: Nimic nu se mai poate! Desigur, asa nu se mai poate! Până si altarele dărâmate. Nu, nu se mai poate! Dar se va putea altfel! Ceea ce e progătit de milenii în sinea lui. Adică, să refuze să fie digerat.

ION I. MIREA

P.S. Cei care au tomuri de istorie, sunt sub loviturile brigăzilor rosii gata să se prabusească precum niste castele de cărti de joc..... Asa se face istoria - se răsbuna..... Pe gloriile cu păcate. Poate că cel de sus trece la cot cu aceia care se zbat pe un arc de munti, ca să schimbe fata lumii si târgurile cancelariilor diplomatice, care nu mai termină cu concesiile!.....

PROTESTATION
LE PATRIMOINE HISTORIQUE ET SPIRITUEL D'EUROPE EST EN GRAND DANGER: LES ACTIONS DE DESTRUCTION DES MONUMENTS HISTORIQUES DE ROUMANIE

Cette action inqualifiable est attribuee a la volonte deliberee d'effacer toute trace du passe. Les operatiions de destruction commencees en avril 1977, par la demolition de l'eglise Enei de Bucarest, on ete generalisees a partir de juin 1984. Nous citons quelques exemples de monuments historiques et spirituels classes, concernant la seule ville de Bucarest, detruits ou endommages avec barbarie:

1. Monuments demolis: l'eglise Enei, l'eglise du cloitre Cotroceni, (XVIIeme siecle) l'eglise d'Alba Postavaru (XVIeme siecle) et les eglises Spirea Veche, Spirea Noua, une partie de l'enceinte du monastere Antim, l'hopital fondation des Brancovan.

2. Monuments historiques en cours de demolition: l'eglise Mihai-Voda (XVIeme siecle), l'ensemble du monastere Vacaresti l'un des plus importants complexes monastiques du Sud-Est europeen.

3. Monuments historique endommages par deplacement: les eglises Saint Ilie, Rahova et Olari.

4. Monuments historique en danger de demolition ou deplacement: les eglises St. Spiridon, St. Apotres, Rasvan, Domnitsa Balasa, Coltea, Patriarchie.

Devant ces actes de barbarie qui bafouent les obligations stipulees dans la "Charte du Conseil International sur la Conservation et la Restauration des Monuments et des Sites" (ICOMOS) - UNESCO -signee par la Roumanie, nous protestons avec vehemence, en demandant:

1. Le respect integral de la "Charte du Conseil International sur la Conservation et la Restauration des Monuments et des Sites" Art. 6 et 7, concernant la consevation ou le deplacement des dits monuments.

En meme temps nous demandons la creation d'une Commission Internationale sous l'egide de l'UNESCO pour controle et coordination de tous travaux sur Monuments historiquis en Roumanie.

2. Condamnation morale des auteurs presumes de ces actes de barbarie, par les organismes culturels internationaux.

3. Arret de tous travaux de demolition sur tout Monument et Site Historique en Roumanie et Reconstruction des Monuments detruits.

Au nom de l'Association pour la Protection des Monuments et Sites Historiques en Roumanie.

Matei Beldiman	Architecte
Mihnea Berindei	Historien
Daniel Boc	Ecrivain
Antonia Constantinescu	Philologue
Ion Galleriu	Informaticien
Stefan Gane	Architecte
Dan Ionescu	Historien d'art

RADU BUDISTEANU : "Au siècle des lumières éteintes"

Cartea dlui Radu Budisteanu a aparut in editura "CARPATII", la Madrid. Frumos tiparita (314 pagini!) dar si mai frumos scrisa. Dl Radu Budisteanu aduce mai putin informatii inedite, cat un stil nou si o optica noua in interpretarea faptelor traite. Dl Radu Budisteanu inchina aceasta carte, pe care asi numi-o de poezie (da!, de poezie, dor o poezie evocatoare numai de suferinta),....."Au souffle immortel de ceux qui ont ete tortures et tues"....oficiiind parca prohodul celor ce au suferit alaturi de el. In lumea libera nu rareori am auzit spunandu-se: "Asta era datoria voastra. Sa luptati pana la expiere. Sa muriti! "Tot atat de des ni s'a pus intrebarea: "Ce cautati aci?" Adica, ACI este o alta lume, cu alte probleme, cu alt grai, cu alta vocatie. Acesta ar fi un spect, abea intrezarit, al cartii dlui Radu Budisteanu, care este, in intregime nebanuita si neasteptata. Tot ce se deruleaza sub ochii autorului, capata sau culorile poeziei, sau biciul revoltei. Inainte de toate insa, biciul revoltei.

Dl Radu Budisteanu, cu o vasta cultura, isi risipeste argumentatia cu talentul retorului mereu convingator. In prezentarea sumara a paginilor sale, scrie: Tant qu'exitera l'homme, il y aura souffrance. Tant qu'il y aura souffrance, il y aura espoir". Astfel isi scuza paginile de revolta, omul si filosoful, cum spune autorul insusi; "La voix de la douleur n'a jamais qu'n son, parfois un soupir". Dupa care urmeaza speranta. O alta speranta.....

"Ati citit povestea lugubrei epopei a tarii mele-,ROMANIA, ultimul cuvant al vietii mele de proscris".

Asa sfarseste cartea, tanarul, suprinzatorul, tanar la 83 de ani, poetul, retorul si filosoful RADU BUDISTEANU.

PRE GRAIUL NOSTRU

de STIVAN SELEUSAN

Sunt anumite afinităţi între cei care îşi iubesc Neamul, deşi nu se întâlnesc şi nu se cunosc. După cum există şi legături strânse între cei purtati de vânturi, cei cu „ubi bene ibi patria," cei cari îşi zic că acolo li-i patria, unde se simt bine, - şi cari luptă împotriva băstinaşilor care i-au adapostit şi i-au încălzit la sân, pe când le era frig şi-şi căutau un culcuş. Aici intră şi tradiţia în joc, cu cele pe cari le porţi în sânge. (Nici unii, nici altii nu-si cunosc lungul nasului).

Sa luăm un exemplu trecător, care poate servi si de pildă. In sens evangelic luat cuvântul de pe amvon: Zis-a Domnul catre jibovi PILDA aceasta."

Atât Directorul unui mare Buletin dela Paris, cald prieten al Domnului Govora, cât si Directorul Buletinului în 45.000 exemplare "dela New-York, mare admirator al Domnului Bălaşu, iubesc si adoră până la nebunie Tara Românească şi se simt responsabili de destinul ei istoric mai mult decât românii de sânge (cărora nici nu le îngăduie să-şi croiască soarta după inima lor) desi acesti doi Domni Directori - păpădie dusă de vânturi- au fost doar în trecere pe acolo.

Intreb: Varsatu-şi-au şi strămoşii Domniilor lor sângele pentru apărarea Pământului Strămoşesc? Sau, dacă nu strămoşii, măcar părintii? Răspund: Bine înteles ca si l-au vărsat!

Şi unii şi altii au luptat fie la Oituz, fie la Turtucaia. Prin corespondentă însă! Pe vremea ceea mergea poşta. Nu se făceau greve. Şi Mareşalul Averescu, mai în spre Mare, cât şi Generalul Contacuzino-Grănicerul, înfundat în munţi, le-au primit contribuţia de sânge, desfăcând curierul, adus de postaşi, între două grindini de otel!

Iată cum începe tradiţia! Şi iată de ce îşi simt cotul şi astăzi, aici în Exil, în slujba aceluiaşi mare destin românesc. Dar de ce îsi iau nasul la purtare şi de ce sunt obraznici? Mă întreb şi vă întreb: Unde-i OMENIA? (In paranteză le zic. Imi pare bine că unii rezistenţi din "colonia românească" de la New-York, râd şi se bucură de sărăcia "românilor din transee" ("mercenari", "mai odiosi decît comunistii") îmi pare bine când aud că se bucură de acest lucru, alături de cei cari şi-au vărsat sângele prin corespndentă întru apărarea aceluiasi pământ, pe care s'au ospătat pe vremuri. Imi pare bine si mă bucur, pentrucă în chipul ásta le pot afla si cei de acasă, cei cari nu s'au desprins de brazdă, acei cari au rămas mereu la coada vacii, încât la vremea potrivita văzând cum stau lucrurile astăzi şi ce se petrece prin lume, vor şti ce le mai rămane de făcut făr'de împuterniciri domnesti. Dar mi-s o pică şi întristat că nu-i cunosc pe nume, ca să pot lua legătura cu cei din bâlciu şi să le şoptesc câte celea la ureche, din baierile inimii rupte.

Pe unde scurte. Pe undele astea cum e? Răspuns: cum e turcu si pistolu. Selectiv si pe nedrept. Cum a fost si tata. Spre revolta filosofului dela Brăila.

Si pe unde ceva mai lungi. "Imensa, imunda fresca!" Le-ar zice Vasile Băncilă, fie iertat, asa cum le-a scris lui Basil Munteanu într-o altă ordine de idei, dându-i si un sfat. (In treacăt le zic: mă mir că acest pasagiu nu si-a aflat locul in "Corespondente", la pagina 155, in scrisoare din 26 August 1937, trimisă de la Brăila, la care răspunde prietenul dela Paris în 20 Noembrie al aceluiasi an. Cercetătorul mai atent îşi poate dealtfel de seama, punând cele două scrisori pe două coloane, că nu e cu legătură. Că lipseşte ceva; tocmai unde-i vorba de sfat.

Şi totusi citesc la pagina 673, pe cele de mai jos:

"Public acest volum de scrisori ca să servească drept mărturie despre oameni şi epocă. Am respectat întru totul forma şi ortografia. -Nu am suprimat nimic din scrisorile publicate. -Multe informaţii şi judecăti se vor lămuri între corespondenţi, când se va putea avea acces la scrisorile, câte vor mai fi existând, ale lui Basil Munteanu".

Când publici scrisori cari vor servi "drept mărturie şi document despre oameni si epocă", n'ai dreptul sa sacrifici nimic. N'ai dreptul sa stirbesti mărturia si iei toate precauţiile ca nimic sa nu fi fost pocit. Iara dacă au sărit zaţurile, datorită vitregiei vremurilor, rugăm pe Doamna Emanuela (fie Dumnezeu cu Dânsa, după cum îi zice numele) să nu ne lese cu chinul. Că suntem setoşi de adevăr şi-am vrea să ştim şi noi cum a fost cu sfatul.

CITITI SI
RASPANDITI

Curierul

COMEMORAREA UNIRII
BASARABIEI

Comemorand ziua de 27 MARTIE 1918, ziua in care SFATUL TARII intrunit la CHISINAU, constituit be baza Decretului asupra drepturilor popoarelor la autodeterminare, semnat de Ilici Lenin si Iosif Stalin, data cand s'a hotarat cu majoritate de voturi ca BASARABIA sa se reuneasca cu PATRIA MAMA ROMANIA, reprezentanti ai diferitelor asociatii romanesti din Spania, Franta, Elvetia, Austria, Belgia, Olanda, Suedia, Danemarca, Statele Unite si Canada intruniti la COLONIA astazi 23 MARTIE 1985 au adoptat urmatoarea

MOTIUNE

1. Amintesc opiniei publice internationale ca Basarabia este o provincie locuita de ROMANI, smulsa cu forta din componenta statului roman la 28 Iunie 1940, dupace in prealabil avusese loc o intelegere secreta intre Molotov si Ribbentrop.

2. Fac pretutindeni cunoscut ca insasi corifeii comunisti, Karl Marx, Frederich Engels, Ilici Lenin si Mao Che Tun, in scrierile lor recunosc Basarabia drept provincie romaneasca.

3. Cer anularea tuturor acordurilor-secrete sau cunoscute- incheiate in timpul razboiului, la Teheran, Jalta si Potsdam, tratate cari au facilitat ca peste o suta de milioane de europeni sa fie transformati in sclavi, iar statele lor in colonii.

4. Isi rezerva dreptul, ca la timpul potrivit sa ceara pe baza art.53 al Conventiei dela Viena din 1969 anularea Tratatului de pace din 10.2.1947 dela Paris care a fost incheiat prin calcarea unor principii de drept international.

REDACTIONALE si ADMINISTRATIVE

Cerem scuze cititorilor si abonatilor nostri, pentru prezentarea grafica necorespunzatoare a acestui numar. I.B.M., ne-a livrat o parte din echipamentul necesar, cu o piesa lipsa. Fara aceasta mica piesa, Printerul nu poate fi conectat la Computer, deci intreaga instalatie este..."in amortire". Deaceea, pentru a inlatura o cheltuiala mare in plus, am facut culesul literei la un sptijinitor al reviste,d.ing. Eugen Coban carula de fapt ii este mult dator CURIERUL. Litera, insa, nu va avea semnele romanesti. Suntem incredintati ca pana la numarul viitor al Curierului, ne va fi livrata si piesa cu pricina si astfel sa avem in redactie echipamentul complet pentru "cules". Rugam abonatii si cititorii Curierului sa retina ca revista noastra, nu numai ca nu va muri si nu se va preda, dar va fi amplificata cu o puternica echipa redactionala in Europa, pentru stirile politice si culturale. Tendinta noastra este sa constituim o editura. Cei ce apreciaza eforturile noastre si cred in necesitatea raspandirii Curierului, sunt rugati sa ne trimeata si sprijinul financiar, fiecare dupa posibilitatile sale.

*

Abonamentele la revista CURIERUL se fac incepand cu 1 Ianuarie al fiecarui an. Deci numai la inceputul anului. Aceasta masura a fost luata pentru a simplifica operatiile contabile necesare.

*

Ultimul numar al Curierului a fost gresit numerotat cu numarul 17. A fost numarul 18, cel prezent fiind numarul 19.

*

Anuntam cititorii revistei CURIERUL ca nu mai trimetem "numere de proba" decat cu achitare anticipata a numerelor solicitate, incluzand cheltuelile de expeditie.

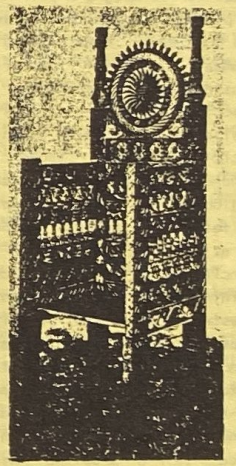

TRÔNE PRINCIER
DANS UNE ÉGLISE DE CAMPAGNE

Abonamentele pentru
CURIERUL
USA şi Canada: $ 15 USA.
Europa şi America latină $ 20.-
Australia, Asia şi Extremul Orient: $ 22.- USA.

Cititi *Din imparatia mortii*, de Gabriel Bălănescu. Este o bogată frescă a închisorilor comuniste din România, şi a condiţiilor politice create de intrarea trupelor sovietice în ţara noastră.

Cartea poate fi cerută la redacţia revistei *Curierul*, POB ox 95, Santa Clara, Calif. 95052.

In sfarsit, dupa disparitia lui Cernenko, a urmat si un conducator "mai tanar" la franele politice ale Kreminului. Intrebarea care sta pe buzele tuturor: Gorbachev va fi mai bun, va fi mai rau? Gorbatchev este la randu-i produsul unui SISTEM. Deci va fi cum este sistemul. Nici mai bun nici mai rau! Vor fi poate schimbate nuantele, conservandu-se insa intocmai PREOCUPARILE si PRACTICELE. Asa cum dupa disparitia lui Stalin a dainuit sistemul, va dainui si odata cu ascensiunea lui "Gorbatchev cel tinar". sistemul nu va fi schimbat, asa cum spunea N. Berdiaeff, decat de fortele care l-au instaurat: ARMATA ROSIE. Pana in momentul acelei schimbari, vor mai fi milioane de asasinate si zeci de milioane de infomatati si chinuiti. Conspiratia ramane aceeasi.

Cu toate ca-l iubeste dna Margareth Thatcher, "iubirea" este trecatoare. Cu toate ca zambetul care se vrea gratios, este promitator, Gorbatchev nu este nici mai mult nici mai putin decat mostenitorul lui Stalin.

* * *

CARITAS -BONN intretine un serviciu special pentru romani cu scopul de a ajuta persoanele venite din Romania, indiferent daca sunt azilanti, vizitatori sau persoane de originea germana. Orele de birou: in fiecare MARTI si JOI intre orele 9-13. Adresa: Fritz - Tillmannstr. 9. 5300 Bonn 1, telefon 0228-108-207.

DI. ALEXANDRU SILISTREANU, cunoscuta personalitate din America latina, a primit din partea dlui Kazimierz o scrisoare comentand o scrisoare anonima primita la Ministerul de interne, si in care se scrie ca M.L. "in scurta ei guvernare, care s'a dovedit incompetenta, s'au comis crime ca pe vremea turcilor". Precizam : Miscarea legionara n'a guvernat nici o zi, nocio ora! A gevernat generalul Antonescu. Cele cateva functii atribuite Miscarii, erau rotite intr'un angrenaj in care ultimul cuvant il avea generalul Antonescu. Inlocuirea print'o lovitura de stat a prefectilor civili cu prefecti militari, se explica numai prin acee ca prefectii civili (legionari), aduceau un spirit nou, antipodic spiritului in care generalul Antonescu incearca sa-si impuna puterea si autoritatea de sef al Statului. Crimele comise de Antonescu in timpul guvernarii lui, depasesc de cateva ori inerentele snctiuni administrate de legionari. Asa s'a intamplat intotdeauna in timpul unei revolutii. Noi n'am facut, cu toate ca voiam aceasta, exceptie. Crimele..."ca pe vremea turcilor" le-au comis partidele istorice, asa zise partide de guvernamant si constitutionale, conduse de oameni politici iresponsabili si de un rege dement, instigat de o ocuita bine deghizata (vezi Cartea Neagra a dlui Matatias Carp, sefui comunitatilor evreesti din Romainia) Aceste crime ca pe vremea ocupatiei turcesti au constat in asasinate fara precedent, de care nimeni nu s'a sesizat. Trei sute de oameni, fara nicio judecata, fara nicio condamnare, au fost ridicati din mijlocul familiilor lor, unii din spitale, impuscati si aruncati pe strazi. Nu este ca pe vremea turcilor? Nu! Mai rau! Dar punem o intrebare fireasca, repetand-o: acestea de ce nu sunt pomenite? A doua intrebare; autoritatile si demnitarii din America latina se informeaza din scrisorile anonime? Si-a pus cineva intrebarea dece "anonimul" se scalda in anonimat si inca intr'o problema atata de grava? Daca nu si-a pus-o inca, este cazul sa si-o puna! Dar in acelasi timp sa-si dea si raspunsul. Pentru higiena lui morala! Daca poate comunica in vreun fel cu anonimul, sa-i invite se ne scrie si noua, ca sa-i putem lamuri pe deplin. Tare ne temem, insa, ca "anonimul" este la Bucuresti.....

CONTEMPORANUL numarul 33 din 10 August 1984 , in pagina 4-a publica: "Romania tara cu o desvoltare exemplara". Dvs, frati romani, raspanditi pretutindeni, care v-ati parasit caminele, fiindu-va instrainate, ati lasat tarina care nu mai era a voastra, ati fugit din fabricile care nu va mai aduceau ca odinioara buna stare si belsug, ci truda amarnica si roble,ce puteti raspunde la acesta "desvoltare expemplara"?

Va rugam sa ne trimeteti raspunsurile dvs in cei mult doua pagini scrise la masina, i doua randuri. Pe plic scrrieti in coltul din stanga jos: "Desvoltare exemplara".

* * *

Cu toate desmintirile ambasadorului Frantei, pare evident unui mare numar de spanioli ca dl Pierre Guidoni, ambasadorul Frantei in Spania, a jucat rolul de intermediar in convorbirile cu ETA militrara, in momentul tratativelor care au precedat extradarea teroristilor basti. Saptamanalul PUNTO Y HORA, a reprodus intr'n numar recent, scrisori destul de clare in aceasta privinta.

* * *

Serviciile austriece de securitate sunt neliniștite de activitate marelui numar de spioni veniti din Est. Un diplomat din cinci de dincolo de cortina de fier, este agent al serviciilor de spionaj. Acestia se intereseaza, in primul rand de mile de refugiati veniti din Est, si care asteapta emigrarea in lagarele de la Traiskirchen. Autoritatile austriece prefera sa inchida ocjii la actiunile acestor spioni. Viena ramane, alaturi de Paris, orasul occidental preferat al serviciilor de spionaj din EST.

* * *

MOSCOVA. In urma unei anchete a Academiei de stiinta, alcoilsmul face ravagii in URSS. Consumul de Vodka a depasit 5 litrii din 1952, ajungand la 30 de litrii de individ pe an. Patruzeci de milioane de sovietici sunt alcoholici. Un copii din sase se naste debil sau atins de o tara ereditara, datorita alcoholismului. Flagelul atinge proportii gigantice: 94% de barbati si 97% femei, beau in mod frecvent. Aproape totalitatea noilor pacienti ai centrelor de desintoxicare au mai putin de 15 ani. "Aceasta nebunie a bauturii are ca rezultat o degenerare progresiva a poporului rus" - spun savantii. "Este aproape o tragedie a istoriei noastre milenare".

* * *

Bombay. Specialistii occidentali sunt convinsi ca India este pe punctul de a avea bomba cu hidrogen. Operatiile de definitivare se desfasoara in laboratoarele Bhabha Atomic Research Center, in apropiere de Bombay, in urma unui program incurajat de Indira Gandhi, si continuat de fiul sau Ragjv. Indienii se tem sa nu fie depasiti de inamicul pakistanez, sustinut de China.

* * *

In tarile guvernate de comunisti din Europa rasariteana, un numar tot mai mare de tineri incearca sa se scuture de constrangerile sociale, culturale si chiar politice, care i-au fost impuse de guvernanti. Tineretul incearca sa depaseasca imobilitatea regimurilor sub care trebuie sa traiasca. Se produc mutatii semnificative in comportamentul si obiceiurile adolescentilor, cu care se mandreau alta data conducerile comuniste, desi acestea nu corespundeau cu firea tinerilor. Devierile erau insa sanctionate cu toata brutalitatea. Exista actualmente numeroase indicii, ca o mare parte a tineretului si-a insusit in ultimul timp crezul social al celui occidental de acum 20 de ani. Componentele esentiale ale noului crez sunt libertatea relatiilor sexuale, consumul de droguri si dansurile moderne.

Schimbarile in morala si in comportament nu au la baza numai dorinta de amuzament, nevoia de distractie. Mutatiile acestea au si aspecte politice. Tinerii se distanteaza intr'o masura tot mai mare de partidele comuniste guvernante. Iar cei care intra in randurile partidelor respective o fac mai de graba din considerente oportuniste, decat dintr'o convingere ideologica. Admiterea in partid permite beneficierea de privilegiile de clasa, rezervate cadrelor, in societatea care afirma ca a desfiintat clasele. Intr'un buletin informativ intern, destinat corpului didactic de la o universitate cehoslovaca, situatia era descrisa in modul urmator:

"Exista un val urias de materialism. Oamenii cauta apartament, bunuri de folosinta indelungata pentru menaj, mobila de buna calitate, aparate de televiziune si casete de pe piata ilegala. Sunt gata sa-si vinda sufletul pentru a le obtine - dat fiind ca sunt usor de capatat, daca ai banii necesari, ca sa platesti preturile cerute."

In Polonia, alienarea tot mai profunda intre tineret si partid provoaca ingrijorari serioase guvernantilor, ingrijorari marturisite mai mult sau mai putin deschis. Unul din directorii cinematografiei poloneze aprecia ca tanara generatie este pierduta pentru autoritati, total si irevocabil. Aceasta parere este impartasita si de cadrele superioare de partid, dupa cum rezulta din relatarea aparuta in publicatia de partid NOWE DROGI - Drum Nou. In relatare sunt citate extrase din referatele si rapoartele prezentate la un simpozion consacrat problemelor tineretului.

Opinand textual ca situatia a devenit periculoasa, Leszek Miller constata ca partidul numara in randurile sale doar 11,1 la suta din tineretul national. Din 1980 incoace, numarul membrilor de partid si al membrilor -stagiari a scazut cu 61 la suta. Sociologul Mikolaj Kozakiewicz, un cercetator devotat regimului Jaruzelski a opinat ca introducerea starii de razboi la 13 Decembrie 1981 a provocat o stare de teribila frustratie in randul tineretului. Ea a desiantuit instinctele de agresiune, care au provocat la randul lor actiuni de opresiune din partea autoritatilor. Rezultatul a fost o retragere totala a tinerilor din viata sociala. Stand de vorba cu un reporter al saptamanalului american NEWSWEEK, o fosta studenta poloneza, in varsta de circa 25 de ani, constata ca tinerii si-au pierdut orice speranta. Ei simt ca viata s'a terminat inainte de a fi inceput.

Spiritul de independenta al tineretului se manifesta in modul cel mai pregnant in domeniul muzicii Primul grup de skinheads - tineri cu parul ras total cu briciul a aparut in Berlinul rasaritean pe la inceputul anului 1981. La apropierea militienilor se ascundeau imediat in tufisuri. Tot acum 3 ani, in luna Martie, un grup de aproximativ 100 de punks and rockers au ocupat o casa goala pentru un asa zis festival de muzica rock. Sapte echipe de militie si de securitate au luat casa cu asalt si au arestat 94 dintre participanti. Un an mai tarziu, un grup de 500 de fani s'au strans intr'o vila particulara din Leipzig pentru a audia inregistrari pe banda de magnetofon cu melodii ca "Fit of Rage" sau "Undesired X." Si de data asta festivalul a fost intrerupt prin interventia militiei. Intr'un timp situatia s'a schimbat, intrucat muzica rock si punk, in toate variantele ei, s'a raspandit in intreaga Europa rasariteana si autoritatile s'au vazut nevoite sa o tolereze. Aceasta atitudine de toleranta relativa a autoritatilor, este mai vizibila in Polonia, cu toate ca muzica a devenit in mod evident o forma de protest. In numeroase song-uri compuse si cantate de formatii rock este vorba de oameni exasperati de lipsa de alimente si de produse si aparate de gospodarie, precum si de oameni care nu mai au nici o incredere in rostul muncii incordate. Guvernul pionez incearca sa impiedice doar anumite excese. Doua formatii au fost avertizate sa-si schimbe numele sau sa se autodesfiinteze. Una se chema "SS-20", ca rachetele sovietice cu raza medie de actiune, cealalta "Enola Gay", numele avionului american, utilizat pentru lansarea primei bombe atomice asupra Hiroshimei. Una din cele mai populare formatii din Polonia, MAANAM a contramandat intempestiv

participarea la un concert organizat de autoritati, cand a aflat ca urma sa evolueze la Festivalul prieteniei intre tineretul polon si cel sovietic si ca concertul are loc in Palatul Culturii din Varsovia, construit ca un dar al popoarelor sovietice, dar devenit intre timp simbolul stapanirii sovietice asupra Poloniei. Sanctiunea a fost o interdictie timp de mai multe luni de a aparea in public.

Acum citeva saptamani, KOMSOMOLSKAIA PRAVDA infiera fenomene asemanatoare in republicile asiatice ale Uniunii Sovietice. In Turkmenia, bardul "Baksi", se bucura de o larga audienta cu cantecele sale pe teme pornografice, sexuale/si religioase, afirma textual ziarul, sau continand reflectii despre moarte. Casetele de magnetofon cu cantecele sale se vand la preturi astronomice, iar pentru aparitia la o numta, i se platesc onorarii echivalente cu suma de 7.500 de marci. Pentru o singura performanta muzicala. I s'a interzis accesul in studiourile de stat, dar pentru inregistrarea creatiilor sale, incasarile sale i-au permis amenajarea unor studiouri particulare, dispunand de un echipament tehnic cu mult mai perfectionat decat cele ale statului.

Libertinajul sexual este o alta forma de ruptura ccu moravurile preconizate de regimurile comunsite. Intr'un studiu aparut in RDG si intutiat "Iubire si sexualitate pana la 30 de ani" se afirma ca Germania rasariteana a devenit o adevarata sera pentru relatiile sexuale. In Cehoslovacia, unde regimul lui Husak incearca sa extirpe orice influenta occidentala, libertinajul sexual este tolerat, fiindca rezultatul ar fi evitarea aparitiei unor dizidenti politici. Singurul regim comunist care nu-i tolereaza - relata saptamanalul NEWSWEEK este cel al presedintelui Ceausescu. Pentru a obtine o crestere a natalitatii, municitoarele sunt supuse unor controale medicale periodice, in cazurile de sarcina sunt denuntate autoritatilor. Femeile care nu nasc la termen copilul sunt in anchetate, iar in caz de dovedire a intreruperii cursului sarcinii, pedeapsa este inchisoarea pe timp de mai multi ani.

* * *

Fost corespondent al ziarului WASHINGTON POST la Moscova timp de trei ani, intre 1971 si 1974, Robert Kaiser a efectuat recent o vizita in Uniunea sovietica, timp de o luna. In trei ample articole, aparute intre altele in INTERNATIONAL HERALD TRIBUNE el si-a comprimat cunostintele mai vechi si noile impresii, intr-o serie de constatari semnificative. Ceea ce l-a frapat in cursul convorbirilor sale recente este faptul ca societatea sovietica a devenit constienta de deficientele sistemului in care traieste. El a fost uimit de functionari superiori ai statului.

Interlocutorii sai discuta in mod deschis necesitatea unor schimbari economice profunde, precum si necesitatea preluarii conducerii de o noua generatie. Acestia nu si-au ascuns insa scepticismul in legatura evolutiei societatii sovietice in viitorul in viitorul apropiat. In acest context, Robert Kaiser opineaza textual:

"S-ar putea ca situatia sa fie chiar mai defavorabila decat recunosc acesti functionari oficiali. Exista indicii de desintegrare sociala, cum ar fi scaderea dramatica a sperantei de viata pentru barbati, cresterea mortalitatii infantile; raspandirea crescanda a alcoolismului, de care sunt afectate si contingentele mai tinere; cresterea criminalitatii, a coruptiei si a cinismului. Ramai consternat, cand in cursul unei conversatii, in timp ce ti se serveste ceaiul intr-o familie moscovita, ti se spune ca majoritatea maternitatilor din capitala sint contaminate in mod endemic cu infectii stafilococice, de care sufera apoi o mare proportie dintre noii-nascuti si pe care medicamentele de fabricatie sovietica deseori nu reusesc sa o vindece."

Rechizitorul formulat de ziarist fata de generatia brejneviana este foarte sever. Cu 20 de ani in urma aceasta a oprit cursul aventuros si imprevizibil al lui Hrusciov, punand in practica o guvernare mai consecventa si mai conservatoare. Experimentul initiat atunci a dat anumite rezultate, insa acum s-a impotmolit. Citam:

"In pofida faptului ca a reusit sa construiasca un potential militar demn de o a doua super-putere, generatia post-hrusciovlana a esuat. Ea n-a reusit sa desvolte o economie moderna si eficienta, n-a reusit sa gaseasca o modalitate pentru ca tara sa-si acopere singura necesarul de produse alimentare, n'a reusit sa creeze o noua generatie de conducatori si n'a reusit sa realizeze visul lui Hrusciov, visul unei Uniuni Sovietice dinamice, care sa depaseasca America si sa devina un model pentru intreaga lume. Acum un deceniu, cand incheiam o acreditare de trei ani in calitate de corespondent la Moscova, toate aceste apareau posibile, ba chiar probabile. Insa nu erau inevitabile. Era inca imaginabil ca Sovieticii sa poata sa inlature lacunele. Insa n-au facut-o."

In loc sa fi atins stadiul final al socialismului inaintat, care duce la comunismul real, constata ziaristul, tara a intrat intr-un stadiu care ar putea fi denumit de comunism epuizat sau sleit, ilustrat de niste conducatori batrini si epuizati si de un sistem economic epuizat. Starea de spirit pe care a intalnit-o la Moscova este una de orice lipsa de orizont. Vechile promisiuni ale ideologiei comuniste nu sunt luate in serios, iar problemele economice si sociale sunt atat de grave incat pentru multi este greu de inchipuit cum ar putea fi rezolvate. In contrast cu aceste concluzii pesimiste, Robert Kaiser, face si o alta constatare pe care o reproducem:

"Concomitent nu exista nici un indiciu de panica sau de disperare. "Functioneaza totusi" afirma un functionar in legatura cu sistemul depasit sovietic pe care tocmai il criticase serios. Iar altul, care recunoscuse ca tara este confruntata cu probleme serioase, adauga: "Ei si?" Tara nu se va destrama si societatea nu se va disintegra. Un autsaider nu poate contrazice aceasta

incredere ca sistemul va supravietui. Daca tinem seama de indiciile exterioare, ea este inradacinata puternic. Un intelectual sceptic, contemporan cu cea mai mare parte a istoriei sovietice, observa ca rotile se invart inca, in virtutea inertiei. Insa invartirea lor se incetineste. Si putreziciunea s-a implantat. Insa va trece multa vreme pana se va intampla ceva semnificativ. Si acest lucru nu se va intampla in cursul zilelor care mi-au mai ramas de trait."

Explicatia pe care o propune ziaristul american pentru lipsa de incredere in viitor, pe care a constatat-o la toti interlocutorii sai, este existenta echipei de gerontocrati, care refuza sa cedeze conducerea generatiei urmatoare. Robert Kaiser opineaza ca resentimentul fata de echipa de batrini este in crestere. El deduce acest lucru din faptul ca niciuna din persoanele oficiale, cu care a avut intrevederi de o luna, nu a elogiat de la sine pe seful de partid si de stat Cernenko pentru calitatile sale personale. Singurul compliment pentru Cernenko a fost ca el asigura stabilitatea. In acest context, ziaristul aminteste - pentru cititorii sai - un lucru de la sine inteles si anume ca persoanele la care are acces un corespondent occidental, fac parte dintr'o categorie speciala, a celor autorizate sa aiba contact cu straini. Este vorba de propagandisti in serviciul mass-mediilor, cadre ale partidului comunist, oameni de stiinta experti in probleme americane si reprezentanti ai lumii stiintifice.

Robert Kaiser este asa dar constient ca interlocutorii sai nu vorbesc spontan si nu exprima parerile personale, ci actioneaza conform unor instructiuni precise. Nu se intreaba insa care este semnificatia acestor manifestari depreciative fata de conducere. Ziaristul american se refera la constatarile altor straini, care au acces si la alte segmente ale elitei sovietice: sentimentul de frustratie provocat de cramponarea de status-quo-ul politic si aspiratia spre un progres, cu oameni noi si cu idei noi, ar fi foarte raspindita in randul acestei elite.

In ce priveste posibilitatile de reforma a sistemului economic, autorul ramane sceptic, prelund - dupa cat se pare scepticismul interlocutorilor sai. Numeroase aspecte ale vietii sociale il inspira culori sumbre, in primul rand raspandirea alcoolismului, cresterea criminalitatii, inrautatirea ingrijirii medicale si altele.

In randul tineretului se raspandeste cinismul. S-a risipit o mare parte din idealismul generatiilor precedente, relateaza corespondentul, tineretul fiind actualmente mai doritor de a obtine beneficii economice, decat sa schimbe lumea. Majoritatea tinerilor sunt preocupati sa-si asigure o viata confortabila si de reusita in cariera. Acum 20 de ani, tinerii, educati, insa izolati de realitatea externa, pe care o ignorau total, credeau inca destul de usor in afirmatiile propagandei oficiale despre starile din lumea capitalista. Aceasta lume a incetat de a mai fi un lucru necunoscut, iar invazia culturii populare occidentale, dupa cum se exprima Robert Kaiser textual, urmarea fiind o atitudine cinica fata de sistemul sovietic. Citam in continuare:

"Absolventii invatamantului superior isi dau seama usor ca un numar foarte mic beneficiaza de majoritatea privilegiilor si ca doar elita poate calatori in strainatate. Ei inteleg ca guvernul nu are incredere in ei, sa le permita iesirea in strainatate, sa asculte emisiunile posturile de radio straine, sa cunoasca adeverul. Ei stiu cat de mult est mai scazut nivelul de trai sovietic fata de cel occidental si chiar fata de cel din Europa rasariteana."

* * *

Intr-o serie de trei articole, corespondentul pentru Europa rasariteana si cotidianului britanic the TIMES, Roger Boyes semnala la jumatatea lunii Octombrie trei factori, care conlucreaza in mod convergent la modificarea societatii in tarile din blocul rasaritean: in primul articol, -intitulat "Revolutie prin evolutie", ziarul britanic descria modul in care masele determina anumite mutatii in structura societatii prin respingerea liniei de partid. In cel de-al doilea articol expunea fisurarea monolitului de catre tineret si amenintarea reprezentata de decalajul intre generatii pentru conducerile comuniste. In cel de-al treilea articol este formulata teza ca tranzactiile ilegale - bisnita - au ca efect sprijinirea regimului la putere prin aceea ca mentin un anumit calm in randul consumatorilor. Pentru teza sa, Roger Boyes se foloseste de un joc de cuvinte, amuzant si totodata semnificativ: The marks saving Marx - marcile vestgermane salvatoare ale lui Marx.

S-ar parea - opineaza ziaristul britanic ca Marx a fost omis de pe lista invitatilor la festivitatile organizate cu prilejul aniversarii a 40 de ani de la instalarea socialismului in tarile respective, sau - conform formulei la cinste in altele - de la eliberarea acestora de catre armata sovietica. Numele lui Karl Marx este in permanenta pe buzele tuturor, insa el este luat in desert. Este indoielnic ca Marx ar fi incantat de statele, care au fost - timp de 40 de ani - stegarii ideilor sale. Citam in continuare:

"Economia planificata central n'a reusit sa se adapteze la conditiile timpurilor moderne si conducatorii comunisti readuc prin contrabanda elemente de capitalism in sistemul economic, intr-o masura deschisa de la o tara la alta si cu o vigoare mai mare sau mai mica. Toate aceste masuri au devenit cunoscute sub denumirea de reforma, sau sub aceea de noi masuri economice, fiindca notiunea de reforma aminteste esecurile trecute. E un joc de-a calul troian, care n-ar fi considerat drept amuzant de catre Marx."

Singurul element care a supravietuit din doctrina lui Marx este caracterul revolutionar al clasei muncitoare. Nu in societatile occidentale, unde

PANOPTICUMPANOPTICUM

muncitorul a devenit - dupa parerea dominanta a sociologilor "homo conservativus", ci in statele din blocul rasaritean. Chiar daca insurectiile muncitoresti - in 1953 in RDG, in Ungaria in 1956, in Polonia in 1956, in 1970 si in anii 1980-81 - au fost zdrobite, clasa muncitoare ramane rezervorul natural al nemultumirii. Un ziarist polonez din Cracovia a descris starea de spirit a muncitorimii prin urmatoarea fabula:

"Un iepure se duce la limentara din apropiere si cere portocale. N'avem, este replica inevitabila. Iepurele revine a doua zi si primeste acelas raspuns "nie ma", nu exista. A treia zi, cand iepurele cere portocale, cei de la coada incep sa carteasca. Dar daca gestionarul are totusi portocale si le ascunde. Pe un ton agresiv, gestionarul il apostrofeaza: asculta, mai iepure, daca mai ceri odata portocale, o sa iau niste cuie ascutite si o sa te tintuiesc de urechi la zid. In ziua a patra, iepurele se prezinta si intreaba: aveti cuie? N-avem. Daca asta e situatia, aveti ceva portocale?"

Cu toate ca sindicatele libere au fost desfiintate, muncitorii continua sa prezinte cereri imposibile, convinsi ca acestea vor deveni posibile candva. Totodata ei tin seama de potentialul represiv al statului. Daca statul te poate lovi - explica Roger Boyes filosofia muncitorilor - nu-l provoca. Daca statul dispune de potentialul represiv, insa nu si de increderea in sine necesara pentru a te lovi, atunci continua sa ceri. Ceea ce a devenit caracteristic pentru muncitorul din statul muncitorilor si taranilor este o combinatie de realism si fantezie. "Aveti cuie?" este latura realista, "aveti portocale?" latura imaginativa.

Pentru a mari procuctivitatea muncii, in diferite state comuniste a fost introdusa retributia in functie de rezultatele muncii. In acest context, ziarul buitanic mentioneaza cazul unui roman implletitor de cosuri, care s-a adresat unei ambasade occidentale, cerandu-i sa intervina la un nivel ridicat. El se plangea ca nu poate realiza productia ceruta, fiindca nu i s-au adus rafia si nuielele necesare. In fapt noul sistem de salarizare inseamna marirea sarcinilor de productie si scadere retributiei si provoaca o stare de efervescent si nemultumire in randul muncitorimii. Stare de spirit est ilustrata prin glumele care circula in intreprinderile poloneze si cehoslovace, din care Roger Boyes citeaza doua: ei se fac ca ne platesc si noi ne facem ca muncim, si "oricat de putin ne-ar plati, noi putem lucra si mai putin."

Trecand la situatia tineretului, ziaristul britanic aminteste ca tanarul in varsta de 30 de ani n-a cunoscut nici compromisurile murdare la care s-au pretat oamenii in prima peioada de dupa razboi, nici grozavia arestarilor si interogatoriilor, epoca stalinista ca mergea la gradinita cand a avut loc reabilitarea arestatilor si considera destinderea drept o situatie normala. Iar tanarul de 20 de ani este si mai lipsit de experienta, dupa parerea tatilor, si beneficiaza inca de mai multe privilegii, dupa cum afirma mamele. Tinerii se simt mai apropiati de contemporanii lor din tarile occidentale decat de inaintasii lor. In tarile esteuropene, tineretul adopta mode si cultul unor obiecte, care in tarile comuniste sunt considerate simboluri ale bunei stari. A aparut de asemenea, fenomenul "punk" preluat din Vest, insa in Est protestul se ridica impotriva penuriilor. Stilul "punk" este un avertisment ca adeptii lui nu mai cred in propaganda si nici nu mai sunt dispusi la sacrificii de dragul socialismului. In continuare, Roger Boyes afirma textual:

"Tatii, cu mainile murdare de munca sunt criticati pentru faptul ca au instituit un regim pe care nimeni nu-l dorea si care in mod evident esueaza.

In Polonia tineretul cere parintilor sa le spuna adevarul despre tragedia din padurea Katyn, unde ofiterii polonezi au fost asasinati de trupele sovietice, precum si despre epoca stalinista. Dupa desfiintarea sindicatului autonom SOLIDARITATEA, tineretul s-a retras din politica. Numarul tinerilor membri de partid este practic tot atit de mare ca al consumatorilor de droguri - 200.000. In timp ce in Germania rasariteana, grupurile "punk" sunt tolerate, regimul din Bulgaria reprima cu toata severitatea orice influenta occidentala asupra tineretului. In Germania rasariteana, tinerii comunisti isi ascund convingerile. In blocul rasaritean, tineretul tine sa evidentieze ca este altfel decat generatia precedenta si cere un tratament mai bun.

Sa ne inchipuim socul pe care l-ar suferi un vagabond - scrie Roger Boyes - care si-a petrecut noaptea sub unul din podurile Tamisei si apoi patrunde intr-unul din marile magazine, unde este uluit de toate bunatatile pe care le descopera si la care el poate doar visa. Acelas sentiment de frustratie este resimtit de paturi largi din tarile Europei rasaritene. Toti acesti oameni traesc intre doua lumi paralele, una caracterizata prin penurii si cozi nesfarsite, cealalta reprezentand taramul posibilitatilor nelimitate. In tara in care este imposibil sa cumperi o pereche de ghete pentru gasesc, Cine are bani, isi poate procura cu cea mai mare usuriinta nu numai perechea de ghete mentionata, ci si o camase de matase cu marca Pierre Cardin.

Daca tranzactiile semilegale si ilegale, razultat al unor activitati legale, semi-legale sau deadreptul criminale, au avut ca efect pe termen scurt o relaxare a tensiunilorr provocate de penurii, coruptia zilnica si raspandita creaza o prapastie intre cei care au acces usor la dolari si marci vestgermane, si cei care n-au aceasta posibilitate. Este dupa parerea ziaristului britanic, un fenomen, care intr-un interval de timp mai lung au putea zdruncina stbilitatea sistemelor socialiste.